

Veterinaire entomologie

door

J. JANSEN Jr.

Instituut voor Veterinaire Parasitologie en Parasitaire Ziekten der Rijks Universiteit te Utrecht

„Veterinaire entomologie” is een, zeker in een gematigd klimaat, te wijde omschrijving van hetgeen ons op diergeneeskundig terrein vooral interesseert. De entomologie wordt immers bijna uitsluitend beoefend door parasitologen, wat betekent, dat in de regel slechts die arthropoden aandacht krijgen, die een parasitaire leefwijze hebben, en die als tussengastheer of vector van wormziekten of protozoaire ziekten dienen.

Wanneer men voorts de voordrachten bestudeert, die gehouden werden op de laatste internationale congressen voor diergeneeskunde en voor parasitologie en die gehouden werden op de laatste vergaderingen van landelijke verenigingen voor parasitologie, dan blijkt, dat de energie der parasitologen zich slechts voor een gering percentage uit in entomologisch onderzoek.

Het feit evenwel, dat schurft bij schapen, geiten en eenhoevigen en runderhorzels wettelijk bestreden worden op grond van resp. de Veewet en de Runderhorzelwet, betekent dat er wel degelijk veterinaire entomologische problemen zijn, maar tevens, dat een oplossing van deze problemen meestal gezocht moet worden in een strakke organisatie.

De tegenwoordige stand van de runderhorzelbestrijding

door

D. SWIERSTRA

Instituut voor Veterinaire Parasitologie, Utrecht

De runderhorzelbestrijding, die voor de tweede wereldoorlog op vrijwillige basis geprobeerd, maar niet van de grond gekomen is, kreeg tijdens de bezetting, toen de behoefte aan een maximale benutting van de „eigen” grondstoffen voor de bezetter levensnoodzaak was, een wettelijke basis. Gebrek aan bestrijdingsmiddelen, medewerking en organisatie waren er toen echter de oorzaak van dat het succes van de bestrijding bepaald niet opvallend was. Na de oorlog trad er een ommekeer in. De wil tot heropbouw was algemeen en geleidelijk aan werd de organisatorische basis voor de bestrijding gelegd door de instelling van de provinciale gezondheidsdiensten voor dieren. Deze, hoewel daartoe niet verplicht, maar in wezen wel de aangewezen diensten voor de organisatorische ziektebestrijding, hebben zich zelf ingeschakeld, o.a. nadat door de regering jaarlijks gedurende drie jaren een belangrijk stimuleringsbedrag voor de practiische bestrijding van de runderhorzel ter beschikking was gesteld.

De practische uitvoering is door de gezondheidsdiensten, overigens steeds met toepassing van derrispoeder in een 5%-ige suspensie, op verschillende manieren aangepakt, waarbij op zijn minst derrispoeder (cubé) gratis ter beschikking van de veehouders werd gesteld. De meeste diensten stelden uitvoerders of wassers aan, die op andere tijden meestal toch reeds betrokken waren bij het werk van de betreffende diensten of van de zuivelfabrieken die in het algemeen in bijzondere